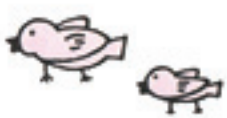

**រឿងទី១០៖
នាងរស់ កូនប្រសាជីស្មោះត្រង់**

**ខគម្ពីរ៖
នាងរស់ ១:១៦**

អ្នកម្តាយទៅទីណា កូនក៏ទៅទីនោះដែរ អ្នកម្តាយស្នាក់នៅកន្លែងណា កូនក៏ស្នាក់នៅកន្លែងនោះដែរ។
ជនជាតិរបស់អ្នកម្តាយជាជនជាតិរបស់កូន ហើយព្រះរបស់អ្នកម្តាយក៏ជាព្រះរបស់កូនដែរ។

កាលពីយូរលង់មកហើយ នៅក្នុងភូមិមួយឈ្មោះថាបេឡេហ៊ីមក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែល បានកើតមានគ្រោះឡិក្ស។
ដូច្នេះបុរសម្នាក់ឈ្មោះអេលីម៉ាឡើងជាអ្នកភូមិបេឡេហ៊ីមនោះ បាននាំករិយានិងកូនប្រុសពីរនាក់ចេញទៅរស់នៅស្រុក ម៉ូអាប។
ប៉ុន្តែ ប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយ បុរសនោះក៏ស្លាប់ដោយសារជំងឺបាត់ទៅ។
ក្រោយមក កូនប្រុសរបស់លោកក៏បានរៀបការជាមួយនិងស្រីសាសន៍ម៉ូអាប។ ពួកគេរស់នៅក្នុងស្រុកម៉ូអាបអស់ រយៈពេល១០ឆ្នាំ។
បន្ទាប់មក កូនប្រុសទាំងពីរនោះ ក៏បានស្លាប់ដោយជំងឺ ទុកណាអូមីជាម្តាយ ឱ្យនៅជាមួយនិងកូនប្រសាជីស្រីច្បង ឈ្មោះនាងរស់ និងអ៊ីរ៉ា ។
ក្រោយមក ស្រុកអ៊ីស្រាអែលដែលជាស្រុកកំណើតរបស់ណាអូមីក៏មានភាពសប្បុរសឫសឫញ។
ណាអូមីនឹករលឹកចង់ត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតវិញជាខ្លាំង។
មុនពេលត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតវិញ ណាអូមីបានហៅអ៊ីរ៉ា និងនាងរស់ជាកូនប្រសាជីទាំងពីរមកជួប។
-ពេលនេះ ប្តីរបស់កូនក៏លែងនៅដែរ ចូរកូនត្រឡប់ទៅនៅជាមួយឪពុកម្តាយកូនរៀងៗខ្លួនវិញចុះ ចំណែកម៉ែ នឹងត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតម៉ែវិញហើយ។
អ្នកទាំងបី ទ្រហោយជាមួយគ្នា។ ចុងក្រោយអ៊ីរ៉ាក៏សម្រេចចិត្តត្រឡប់ទៅផ្ទះខ្លួនវិញទាំងទឹកភ្នែក។
ប៉ុន្តែ នាងរស់ជាកូនប្រសាជីល្អវិញ នាងមិនបានចាកចេញពីម្តាយភ្នែកនាងឡើយ។ នាងរស់បាននិយាយទៅកាន់ ណាអូមីថា៖
-អ្នកម្តាយទៅទីណា កូនក៏ទៅទីនោះដែរ ហើយព្រះរបស់អ្នកម្តាយ ក៏ជាព្រះរបស់កូនដែរ។ ដូច្នេះ កុំដេញកូនឱ្យទៅ ណាទៀតអី។
ដូច្នេះ ណាអូមី និងនាងរស់ក៏បានចាកចេញទៅភូមិបេឡេហ៊ីមជាស្រុកកំណើតជាមួយគ្នា។
អ្នកភូមិបេឡេហ៊ីមទាំងអស់ មានការភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាំងពេលឃើញណាអូមី និងនាងរស់។
រដូវកាលប្រមូលផលពីស្រែក៏បានមកដល់។ មនុស្សម្នាបានចេញទៅច្រូតស្រូវតាមស្រែ។
ប៉ុន្តែ ណាអូមីវិញ នាងមិនមានស្រែ ហើយក៏មិនមានអ្នកជួយនាងដែរ។
នាងរស់ជាកូនប្រសាជីល្អ នាងបានចេញទៅរើសស្រូវមកទុកញ៉ាំ។
មានពេលមួយ ពេលដែលនាងរស់កំពុងតែរើសស្រូវក្នុងស្រែ អូបូសដែលជាម្ចាស់ស្រែបានឃើញនាង។

បូអូសបានសួរទៅអ្នកបម្រើថា៖ «តើនាងនោះជានរណា?»

អ្នកបម្រើបានឆ្លើយឡើងថា៖ «នាងជានាងរស់កូនប្រសាវដ៏ល្អរបស់ណាអូមីដែលមកតាមណាអូមីតាំងពីម៉ែអាប៉មក»។

បូអូសបាននិយាយទៅបាវបម្រើថា៖ «ចូរទម្លាក់គូរស្រូវឱ្យច្រើន ដើម្បីឱ្យនាងបានរើសឱ្យបានច្រើន»។

ពេលនាងរស់ទៅដល់ផ្ទះ ម្តាយក្មេកក៏សួរនាងថា៖ «តើកូនរើសស្រូវមកពីណា ម៉េចក៏បានច្រើនយ៉ាងនេះ?»

«ម៉ែ គឺខ្ញុំបានទៅរើសនៅក្នុងស្រែរបស់លោកម្ចាស់ម្នាក់ឈ្មោះបូអូស»។

ណាអូមីបាននិយាយថា៖ «លោកម្ចាស់នោះគឺជាសាច់ញាតិយើង តទៅមុខ កូនទៅរើសតែក្នុងស្រែរបស់លោកបានហើយ»។

ណាអូមីមានគំនិតចង់ឱ្យនាងរស់បានរៀបការជាមួយបូអូស។

ហើយបូអូសក៏ពេញចិត្តនាងរស់ដ៏ស្រស់ស្អាតនិងឧស្សាហ៍ព្យាយាមមករើសស្រូវរាល់ថ្ងៃដែរ។

ដូច្នេះ ណាអូមីក៏អនុញ្ញាតឱ្យនាងរស់ជាកូនប្រសាវដ៏ល្អរៀបការជាមួយបូអូស។

ទីបំផុតបូអូស និងនាងរស់ក៏បានរៀបការនឹងគ្នា។ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរដល់នាងរស់ និងបូអូស នូវកូនប្រុសម្នាក់។

ហើយណាអូមីក៏មានអំណរអរសប្បាយដែរ។

បូអូសបានដាក់ឈ្មោះឱ្យកូនប្រុសម្នាក់នោះថា «អូបិឌ»។

អូបិឌម្នាក់នេះ គឺជាជីតារបស់ស្តេចជាវីឌ ដែលជាស្តេចដ៏អស្ចារ្យនៃស្រុកអ៊ីស្រាអែល។

a. តើនាងរស់ជាជនជាតិអ្វី?

b. តើកូនរបស់នាងរស់ និងប្អូនស ជាជីតារបស់អ្នកណា?

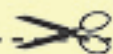

c. សូមអាន នាងរស់ ១:៦-១៨ រួចឆ្លើយសំណួរ។ តើនាងរស់បាននិយាយសារភាពដូចម្តេចខ្លះ នៅពេលដែលនាងសុំតាមម្តាយក្មេកទៅភូមិមេច្ឆេហឹម?

● សូមអានឧគម្ពីរខាងក្រោម រួចទន្ទេញ។ (នាងរស់ ១:១៦)

អ្នកម្តាយទៅទីណា កូនក៏ទៅទីនោះដែរ អ្នកម្តាយស្នាក់នៅកន្លែងណា កូនក៏ស្នាក់នៅកន្លែងនោះដែរ។ ជនជាតិរបស់អ្នកម្តាយជាជនជាតិរបស់កូន ហើយព្រះរបស់អ្នកម្តាយក៏ជាព្រះរបស់កូនដែរ។

សកម្មភាពទី២

កាត់តួអង្គចេញ ហើយបង្កើតតុក្កតាម្រាមដៃ។

ឈ្មោះ: